

**„NADĚJE JE STAV DUCHA, KTERÝ DÁVÁ SMYSL
CELÉMU NAŠEMU ŽIVOTU.“ J. A. KOMENSKÝ**

Naděje

Komunistický list otevřený celé levici

XXXV. ročník

č. 5/2024

1.MÁJ

V dnešní době slyšíme, že 1. Máj, MDŽ a další svátky jsou komunistickými výmysly, nebo přežitky. Proto je potřeba vše alespoň trochu připomenout, jakže to bylo:

Před 134 lety poprvé pochodovaly Prahou dělnické masy, aby oslavily Svátek práce, který vyhlásila II. internacionála na památku událostí v Chicagu v roce 1886, kdy byla demonstrace dělníků stávkujících za 8hodinovou pracovní dobu narušena policejní provokací – výbuchem bomby. Za tento výbuch bylo pak kapitalistic-

kou justicií bez důkazu odsouzeno k smrti několik dělnických vůdců.

Vyhlášení Svátku práce na konci 19. století bylo pro pracující nejen v českých zemích, kde většina obyvatel nežila v blahobytu, ale spíše než žila, jenom přežívala v otřesných sociálních podmínkách, významnou událostí. Lidé stejně jako dnes neměli právo na práci a převážná většina pracujících zejména v průmyslu pracovala v hrozných pracovních podmínkách, více než 12 hodin denně, bez práva na důstojné zacházení.

Lidé žili bez přístupu ke zdravotní péči, bez zajištěného stáří i bez možnosti umožnit kvalitní vzdělání svým potomkům. V této době bouřlivého sociálního kvasu, způsobeného dynamickým rozvojem industriálního kapitalismu, vytrhávajícího čím dál více skupin obyvatel z jejich přirozeného prostředí a uvrhávajícího je do čím dál větší bídy, se zrodil **1. máj – Svátek práce**, svátek utlačovaných, svátek neprivilegovaných, svátek lidí žijících se vlastní prací.

1. máj se stal prostorem nespočetných manifestací za sociální a lidská práva po celém světě.

Dnes, ve druhé dekádě 21. století, stojíme před obdobnými sociálními problémy. Jsme svědky vzrůstající nerovnosti mezi lidmi, která se projevuje zvyšující se nedostupností základních lidských potřeb, jež společenský systém před rokem 1989 - socialismus, alespoň v základní míře naplňoval.

*Stanislav Míka,
místopředseda OV KSČM*

STAČILO !

Koalice KSČM, SD-SN, ČSNS a osobností

Volební strana číslo „26“

Kandidáti:

Kateřina Konečná	europoslankyně, předsedkyně ÚV KSČM;
Dostál Ondřej	právník, vysokoškolský učitel;
Turoňová Jana	právníčka, mediátorka;
Krajča Milan	viceprezident Světové rady míru, místopředseda ÚV KSČM
Rédová Petra	zdravotní sestra;
Dubravská Jarmila	generální ředitelka SKALIČAN a.s.;
Jirousová Kateřina	praktická lékařka;
Skalický Jan	dopravní expert, vodohospodář;
Bureš Petr	logistik, provozovatel Petr Bureš TV;
Strachoň Ivan	manažer;
Klusáček Michal	letecký konstruktér, předseda ČSNS;
Prokšánová Petra	socioložka, marketingová specialistka;
Valenta Jiří	pedagogický pracovník;
Ježek Petr	úředník, pedagog;
Svoboda Jiří	pedagogický pracovník;
Humpolcová Čechová Tereza	učitelka gymnázia;
Štefek Zdeněk	vedoucí oddělení informačních technologií;

Vršíta Kamarytová Jaroslava	finanční účetní;
Pařízek Lukáš	vodohospodář, ekolog;
Vašata Ondřej	učitel gymnázia, fotbalový rozhodčí;
Jandejsek Zdeněk	zemědělský expert;
Grabowská Anna	soudní znalkyně v oboru grafologie;
Moss David	specialista informačních technologií;
Klán Jan	sociolog, analytik, publicista;
Viček Petr	vědecký pracovník;
Straka Vojtěch	manažer řízení podnikových zdrojů;
Kváč David	autotronik;
Rokos Adam	student, marketingový specialista.

V ČR kandiduje do EP 30 stran, což je o 10 méně než před 5 lety.

Nejpozději v úterý 4. června musíme dostat hlasovací lístky. Každá volební strana má vlastní lístek. Koalice STAČILO! (tj.ta naše) má **číslo „26“**.

Máme možnost dvou preferenčních hlasů a doporučuji je využít.

Základní podmínkou ale je jít volit a zkusit přesvědčit k tomu své známé a příbuzné.

Nezapomeňme, že Evropský parlament rozhoduje i o tom co se u nás bude odehrávat, protože tam se přijímají zákony a nařízení, které členské státy musí plnit....

Stanislav Míka, místopředseda OV KSČM

BEZ OBALU KATEŘINY KONEČNÉ (16/2024)

»Logika« euromilovnice Nerudové a vládní tažení proti pracujícím

Já tentokrát nemohu jinak, než začít další perlou paní Danuše Nerudové, která je v rámci své předvolební kampaně přímo studnicí na nesmysly. Tak třeba v nedělním (21. dubna) pořadu Za pět minut dvanáct prezentovala svoji logiku, podle níž se lodě s migranty odbavují co nejdříve proto, aby mohly být co nejdříve vráceny zpátky. Takže ony plují do Evropy pro to, aby se mohly rychle zase

vrátit. No, hledat skutečnou logiku ve slovech milovnice EU paní Nerudové je stejné jako hledat jehlu v kupce sena a jsem moc zvědavá, čím nás ještě po srovnání práva veta s rozhodováním žáků školní třídy o výletě tato deníčková dáma obohatí.

Pojďme ale k dalším událostem. Platforma pro minimální důstojnou mzdu zveřejnila, za jakou měsíční odměnu mohou žít lidé v

České republice důstojně. Minimální důstojná mzda je údaj, který zdůrazňuje, jaký je standard života, který je v dané společnosti považován za přijatelný. Jednoduše říká, že jde o mzdu, kterou lidé

potřebují k pokrytí svých základních životních potřeb, jako jsou náklady na stravu a bydlení, ošacení, dopravu, zdravotní péči, vzdělání a volný čas.

Pracují, ale neušetří ani korunu

Proti roku 2022 vlivem inflace vzrostla minimální důstojná mzda meziročně o jedenáct procent. Kolik tedy za rok 2023 činí? Důstojný život by lidem v České republice měla zajistit mzda ve výši alespoň 45 573 korun, v Praze pak ještě o dva tisíce více – 47 718 korun. Znepokojivá je skutečnost, že zatímco v Praze na minimální důstojnou mzdu nedosáhne polovina zaměstnanců, mimo Prahu je to až 67 procent lidí. Dvěma třetinám obyvatel se tak za jejich práci nedostává mzdy, která by jim umožňovala pokrýt běžné náklady, kvalitní trávení volného času a případně ještě část mzdy měsíčně ušetřit.

Že inflace nejvíce dopadla na lidi s nízkými příjmy, potvrdil ekonom Jan Bittner, který se na výpočtu minimální důstojné mzdy podílí: *»Máme za sebou výjimečné období extrémní inflace spojené s ekonomickým poklesem. Cenový růst se koncentroval do oblastí, které typicky více dopadají na nízkopříjmové – bydlení a potraviny. Zaměstnancům s nízkými mzdami se tak hranice důstojné mzdy vět-*

šinou ještě vzdálila, neboť náklady rostly rychleji než jejich nominální mzdy,« uvedl Bittner.

Meziročně se tak pod úroveň důstojné mzdy nově propadlo 184 tisíc zaměstnanců, což je co do obyvatelstva zhruba celá Plzeň. Alarmující je situace především v některých oborech, když ze sociálních pracovníků v pobytové péči na důstojnou mzdu nedosahuje až 92 procent zaměstnanců, ačkoliv jde o extrémně náročné zaměstnání jak po fyzické, tak po psychické stránce. Lidé, kteří se mají starat o druhé, se tak za svou mzdu nemohou řádně postarat ani o své vlastní duševní a fyzické zdraví a mnohdy si musí k zaměstnání ještě hledat další práci, nebo žádat o dávky.

A když už je zde náznak vůle, že by představitelé vládní koalice přece jen mohli udělat něco pro to, aby v peněženkách nízkopříjmových obyvatel zůstalo více peněz, stane se taková věc prakticky okamžitě předmětem koaličních sporů. Jako nově v otázce daňových slev pro pracující. Podle ministra financí Stanjury z ODS na to

ale stát nemá peníze. Slib »Zavedeme valorizaci slevy na poplatníka« stojí přitom v programovém prohlášení vlády hned jako první bod v kapitole »Podpora rodinných financí«. Slibovala tedy znovu vláda ve svém programovém prohlášení něco, co nebude moci splnit? »Valorizaci slevy na poplatníka si nemůžeme z rozpočtového hlediska dovolit. Každé zvýšení znamená dopad na státní rozpočet v řádu desítek miliard,« říká šéf poslaneckého klubu TOP 09 Jan Jakob.

Zaměstnanci jako kus hadru?

Je naprosto děsivé, že se za výrok »odborníci nejsou náš partner, ale nepřítel«, dočkal člen výkonné rady ODS Drobil na nedávném sjezdu strany od delegátů bouřlivého potlesku. Alespoň je zcela jasné, že pro ODS jsou běžní zaměstnanci jen kusem hadru, tedy by ideálně neměli mít nárok na žádná práva a pracovat by tu všichni měli bez nároku na důstojnou mzdu, a ještě v atmosféře strachu.

Na kongresu ODS se to ostatně skvělými nápady jen hemžilo. Například když ministr Stanjura zahájil snahu o další privatizaci, aby v rukou státu pro jistotu nezůstalo už vůbec nic, od Českých drah až po Budějovický Budvar. »Bavme se o prodeji celých nebo části státních podniků. Například České pošty,

Že vládní slib z programového prohlášení dodržet nechce, již potvrdil také ministr Stanjura. Jedná se tak o další porušený slib vedle nezvyšování daní a věkové hranice pro odchod do důchodu. Namísto pomoci lidem a dodržení programové slibu tak zde zřejmě dál bude růst počet lidí, kteří budou nuceni žádat o sociální dávky, obzvlášť pokud se ODS k už tak asociální Jurečkově novele zákoníku práce ještě podaří přibalit možnost okamžité výpovědi bez udání důvodu.

Českých drah. Bude to jednoduché prosadit? Nebude. Ale musíme o to usilovat,« prohlásil na sjezdu Stanjura.

Prodej Budvaru, který měl loni rekordní tržby 3,4 miliardy korun, přitom už v minulosti prosazovala i šéfka TOP 09 a Sněmovny Markéta Pekarová Adamová. Namísto toho, aby se stát snažil státní podniky efektivně spravovat, chce se zbavovat i těch, které generují zisk. Ideální příležitost na další malé domů kamarádům, jak jsme v případě ODS v průběhu let zvyklí. Osobně považuji za skandální, že ODS tuto debatu otevírá rok a půl před volbami, v době, kdy je důvěra ve vládu na rekordním minimu, a kdy podle průzkumů občanským demokratům hrozí, že by se zpátky k moci jen

tak podívat nemuseli. Obdobnou praxí ODS navíc potvrdily i nově zveřejněné smlouvy s Antonínem Stanislavem, náměstkem ministra spravedlnosti Blažka, který kromě náměstkování zvládal řídit také krajský domov pro seniory ve Tmavém Dole. Na tento post na začátku ledna sice rezignoval, ve svých posledních dvou dnech ve funkci však zveřejnilo toto krajské zařízení v registru 89 smluv za téměř 17 milionů korun, které Antonín Stanislav jako ředitel podepsal. Značnou část těchto smluv přitom uzavřel s firmami, které v minulosti finančně či jinak podpořily ODS, nebo se Stanislavovým někdejším zástupcem. Všechny tyto zakázky jsou rozporcované tak, že spadly pod limit, do něhož je Stanislav ještě nemusel soutěžit podle zákona. Jde navíc o kontrakty, které jsou podle dat zadaných domovem do registru smluv i několik let staré – některé byly podepsány už v roce 2019. Zákon

přitom mluví jasně – protože nebyly do tří měsíců od uzavření zveřejněny v registru smluv, jsou od začátku neplatné, a firmy by tak správně měly peníze vrátit. Mezi zakázkami, které dosud zůstaly i několik let veřejnosti utajeny, jsou například dodávky lehkého topného oleje od ústecké firmy NRG Komodity – dohromady za více než 4,5 milionu rozdělených do více než 20 kontraktů. Mateřská firma NRG zároveň předloni ODS poslala více než 200 tisíc korun a v minulosti straně poskytovala například plochy na reklamní plachty. Holt ideální kandidát na náměstka ministra ODS. Nicméně když se dnes a denně ukazuje, jakým způsobem nakládá ODS s veřejnými financemi v nejnižších patrech politiky, považuju za nehoráznost, že si se současným mandátem ministr financí vůbec troufá mluvit o privatizaci velkých státních podniků.

Protesty mají smysl

A pojďme na skok do Bruselu. Ke konci minulého týdne proběhlo v hlavním městě Belgie zasedání Evropské rady, kde se sešly hlavy vlád a států členských zemí EU, aby jednaly, jakým směrem by měla EU dále směřovat. V první řadě je třeba říci, že se ukázalo, že protesty skutečně mají smysl, a to i na úrovni Evropské unie. Pod

tlakem protestů zemědělců se totiž představitelé členských států dohodli, že je potřeba přijmout opatření na snížení administrativní zátěže kladené na zemědělce, posílit jejich postavení v rámci potravinového dodavatelského řetězce či zvýšit strop podpory zemědělcům. Reflektovány byly i požadavky na nedovážení méně

regulovaných zemědělských produktů ze zahraničí. Zde se však vedoucí představitelé členských států neodvážili jít mimo geopolitické zájmy Velkého bratra za oceánem a dohodli se pouze na nutnosti uvalit další cla na dovoz zemědělských produktů z Ruska a Běloruska. Ohledně produktů z Latinské Ameriky či Ukrajiny, tedy v tomto ohledu v současné době nejrizikovější produkty pro české a evropské zemědělce, nebylo učiněno žádné rozhodnutí.

Největším výsledkem však byl apel na přijetí nové dohody pro konkurenceschopnost Evropy. Apel, protože Evropská rada určuje pouze obecné směřování a priority EU, ale netvoří běžnou legislativu. Poté, co byl ve Spojených státech přijat Inflation Reduction Act, došlo totiž v EU k uvědomění si, že pokud nic neudělá, zůstane nekonkurenceschopná, a toto je tedy jedna z odpovědí na to, jak navýšit konkurenceschopnost evropských zemí. Zpracování Apelu tak zůstane na Evropské komisi, Evropském parlamentu a Radě EU. Apel jako takový obsahuje odstranění zbývajících překážek na jednotném trhu, zlepšení dopravního propojení, boj proti nekalým praktikám, jako je dvojí kvalita potravin, a vypracování nové strategie pro modernizovaný jednotný

trh do června 2025. Snaha je tedy o hlubší integraci. Apel je též na větší integraci kapitálových trhů, posílení technologické a průmyslové základny, omezení některé byrokracie, značnou investici do bezemisních zdrojů energie, posílení oběhového hospodářství, rozvoj digitálních technologií a tak dále. Konkrétní návrhy však budou v rukách Evropské komise a brzy tak tedy uvidíme, jakým způsobem mají být tyto změny provedeny.

Asi nikdo nemůže nic namítnout proti obecnému volání po posílení průmyslové základny a oběhového hospodářství, ovšem co to bude znamenat v praxi je zatím nejisté. Co je však zcela jisté, je to, že nejvyšší představitelé si také představují, že silnější roli bude hrát zbrojařský průmysl. Jaký vliv má silný zbrojařský průmysl na politiku země, můžeme sledovat především na Spojených státech, neboť aby se pro zbraně vytvořil trh, je třeba nejenom nalévat neuskutečné množství peněz, které by se daly využít ve zdravotnictví či školství, do nesmyslného zbrojení, ale je potřeba také konfliktů, aby bylo kam tyto zbraně vyvážet. A Spojené státy jen za posledních 30 let ukázaly, že ve vytváření konfliktů jsou skutečně mistry.

Dvojitý metr jako ušitý

S tím souvisí také poslední bod, který chci krátce zmínit, a to je zahraniční politika. Opět se objevila volání po dodávání více a více munice a zbraní na Ukrajinu, i když tyto dodávky měly za výsledek vždy jen větší nesmyslné krvavoprolití. K vyzbrojení Ukrajiny by měly pomoci i příjmy ze zmražených ruských aktiv. Tím by EU opět plivla na mezinárodní právo, i když to je vlastně poslední dobou téměř již její tradice.

Vedle Ruska si za nového nepřítel EU vybrala Írán. Na ten mají být uvaleny další sankce. Na Izrael, který nynější konflikt s Íránem začal nelegálním bombardováním íránského konzulátu v hlavním městě Sýrie Damašku, a hrubě tak porušil mezinárodní právo, pochopitelně EU žádné sankce uvalit neplánuje. To bylo totiž v očích Evropské unie, ale především též jejího amerického pánička, dobré porušení mezinárodního

práva proti zlé ambasádě. V exemplárním představení dvojího metru tak Evropská rada vyjádřila odhodlání zasazovat se o bezpečnost Izraele, zatímco Írán bude zasažen sankcemi. EU nemá co získat sankcemi na Írán, toto není náš konflikt a neměli bychom se do něj vměšovat, pokud si nepřejeme další eskalaci, další mrtvé a raněné a možnou novou uprchlickou vlnu. A to by byl v případě eskalace ten pozitivní dopad, neboť Izrael vlastní jaderné zbraně a íránský jaderný program je v pokročilé fázi. Pokud Írán uvidí, že i v případě agrese proti jeho diplomatickým budovám stojí nejen Amerika, ale také EU stále neochvějně na straně agresora, můžeme předpokládat, že se jeho touha zajistit si obranu jadernými zbraněmi pouze navýší.

*Tentokrát otiskujeme celý článek
K. Konečné -St-*

VÁLKA NA UKRAJINĚ BUDE ZŘEJMĚ POKRAČOVAT

Konec války na Ukrajině je opět v nedohlednu a není zatím naděje na její ukončení. Po několika měsících tahanic totiž Kongres Spojených Států 20. 4. 2024 schválil dalších 61 miliard dolarů na pokračování ukrajinské krvavé války. Ještě to musí projít Senátem Spojených států, což nebude problém, protože

tam mají Demokraté většinu. Proslýchá se, že americké zbraně pro Ukrajinu jsou již v Německu a čekají na přepravu na Ukrajinu. A to všechno bez schválení v Senátu a podpisu prezidenta USA. Pikantní na tom je, že současná americká pomoc nebude Ukrajině poskytnuta ve finanční podobě tak, jak tomu

bylo dříve, ale bude realizována ve formě dodání zbraní, které již USA nepotřebují, protože jde o zastaralé systémy protivzdušné obrany, letadla, tanky, střelivo apod. Nejde tedy o moderní vojenskou techniku. Fór je v tom, že schválené miliardy za dodané zbraně se vrátí zpět do Spojených států, takže je zřejmé, že těch 61 miliard dolarů Spojené státy ani neopustí. Američané poučení z toho, že finanční pomoc Ukrajině byla téměř ze tří čtvrtin vždy rozkradena ukrajinskými státními úředníky a oligarchy, takže tentokrát zvolili jiný postup, který bude výhodný pro americké zbrojaře a pro ekonomiku USA. Prodlužování ukrajinské války vyhovuje americkým zbrojařům a nejen jim. Nová americká „pomoc“ Ukrajině přichází v době, kdy státní dluh USA překročí 34 bilionů dolarů a neexistuje žádný plán, jak se s astronomickým dluhem vyrovnat. Jediným východiskem, jak by se mohli dluhů zbavit, je válka kdy by byl dluh automaticky smazán. Američané však dobře vědí, že tuto válku vyhrát nelze, protože by došlo i na jaderné zbraně. Proto Rusové varují všechny válkychtivé magory, že bude-li Rusko napadeno, použijí k obraně země své moderní jaderné zbraně. A oni by to udělali. Co by to znamenalo, si každý může domyslet sám. Tak tedy Spojené státy hledají jiná možná řešení, která jsou pouze krátkodobá a nic dlouhodobě neřeší. Jak víme, dolar je zatím hlavní světovou rezervní měnou, takže většina obchodů probíhá v dolarech /mimo

států zapojených v BRICIS/. Řečeno zjednodušeně funguje to tak, že mohou tisknout další dolary, které sice nemají žádnou hodnotu, ovšem do chvíle, kdy jsou vloženy do světové rezervní měny a ty státy, které jsou vázány na obchod v dolarech, je zhodnotí zbožím. Tímto způsobem USA zatím odolávají krachu, protože takto vysávají ekonomiky jiných států, které obchodují v dolarech. To se také týká i EU a České republiky. Že se to stále více státům obchodujícím v dolarech nelíbí, je zřejmé. Řada z nich se již tedy připojila do společnosti států BRICIS kde se obchoduje v rublech, v Juanech nebo v národních měnách. Tisknutí dalších peněz vede k inflaci nebo k hyperinflaci a není dlouhodobým řešením. Je to tedy varování i pro americkou vládu.

Krátce se vrátím k nedávné návštěvě premiéra Petra Fialy ve Spojených státech. Zajímavé na tom je, že hlavní sdělovací prostředky Spojených států se ani o této návštěvě nezmiňují. Už při přiletu do USA nikdo z amerických vládních činitelů jej ani nepřivítal, jak tomu bývá jindy zvykem. Žádný červený koberec, žádná čestná stráž, pouze ochranka a účast druhého zástupce ředitele letiště. Takže se zdá, že američtí vládní činitelé zřejmě neměli ani šajnu, kdo to vlastně z té východní Evropy přiletěl a proč by mu měl podat ruku. Ačkoliv si Petr Fiala hraje na světového lídra, ve skutečnosti tam nikoho nezajímal. Po svém návratu z USA se v českých

médiích vytahoval, jak přesvědčil americký Kongres, aby těch 61 miliard dolarů pro Ukrajinu schválil. Český mediální mainstream začal okamžitě pět na Fialu chválu, že se zachoval jako uznávaný světový lídr a americký Kongres mu vyhověl. Je to velká lež, protože o dodávkách zbraní pro Ukrajinu v hodnotě 61 miliard dolarů bylo skrytě rozhodnuto již před zasedáním Kongresu a před přiletem Petra Fialy do USA. Takže Petr Fiala byl kongresmany brán jako kašpar, který chce mermomocí slíznout smetanu, bez jakýchkoliv zásluh. Potom ještě s českými čučkaři navštívil sídlo CIA, kde zřejmě dostal noty, jak postupovat proti rostoucímu odporu

českých občanů vlastenců proti české vládě. Dosáhl zřejmě toho, že Česká republika bude další prodlouženou rukou USA k provokování Ruska. Jedno je však jisté. Ať si tu Fiala tvrdí cokoliv, zřejmě je, že tuto zem táhne do záhuby. To nesmíme připustit a je jedno jaký kdo má názor, či v jaké je straně, či hnutí, ale je nejvyšší čas spojit se v jeden vlastenecký celek a Fialovu vládu donutit k rezignaci, a ještě jim to spočítat i ve volbách. Hrozí nám totiž reálné nebezpečí v zatažení České republiky do války za cizí zájmy, do války, kterou nikdo z reálně myslících českých občanů nechce.

Pro Naději F. Hadač.

17. STOLNÍ KÁČA

Konkrétné soutěž v této hře se uskutečnila v sobotu 20. dubna v restauraci Jiskra v Jindřichově Hradci již po sedmácté.

Krátce po třinácté hodině se patnáct hráčů různých věkových kategorií na třech hracích plochách pustilo do zápolení.

Hrálo se na 10 kol a v každém kole jsme měli 3 pokusy o shoení co největšího počtu z 9 figurek.

O celkové vítězství pak ve druhé fázi hráli z každé skupiny dva nejlepší, tzn. o 1. – 6. místo. My ostatní jsme hráli o umístění na 7. – 15. místě. I tentokrát se hrálo na 10 kol se třemi hody v každém kole.

Vítězkou se i tentokrát stala paní Hana Vilímová z J. Hradce před paní Ludmilou Tajnou a z Prahy a Hanou Ondřejovou z Hostějvsí.

Po vyhodnocení si všichni soutěžící vybrali, podle umístění, některou z věcných cen.

Podařilo se akci dobře zajistit a strávit fajn deštivé sobotní odpoledne.

Stanislav Míka

STŘEDISKOVÉ PORADY KSČM V OKRESE

V okresní organizaci organizuje OV KSČM pravidelně střediskové porady v sedmi střediscích. Další porady budou **v červnu 2024** a to:

- ve středu 12. června 2024 = Suchdol nad Lužnicí /15:00/
= Třeboň /16:30/
- ve čtvrtek 13. června 2024 = Studená /13:30/
= Dačice /15:00/
= Slavonice /16:30/
- v pondělí 17. června 2024 = Jindřichův Hradec /14:00/
= Nová Bystřice /16:00/.

Stanislav Míka, místopředseda OV KSČM

BLAHOPŘEJEME

Přejeme vše nejlepší, především však zdraví, štěstí a spokojenost soudružkám a soudruhům, kteří se v období od 15. května do 11. června 2024 dožívají či dožijí významného životního výročí, konkrétně 70, 75, 80 a více let:

2. 6. Kounková Anežka	ze Slavonic
Maxová Marie	z Chlumu u Třeboně
5. 6. Bednaříková Jiřina	z Nové Včelnice
11. 6. Tymová Marie	z Nové Včelnice

Děkujeme za práci pro komunistickou stranu a srdečně blahopřejeme. Přejeme především zdraví a pohodu.

OV KSČM Jindřichův Hradec

NEJBLIŽŠÍ AKCE, NABÍZÍME, INFORMUJEME, PŘIPRAVUJEME

- **PIETNÍ AKTY** – v Mnichu 8. 5. od 9:30; v Nové Bystřici 8. 5. od 17:00 a v Třeboni 9. 5. od 18:00 hodin;
- **25. května 2024 - Turistický výšlap na TROJMEZÍ 11 km.** – sraz v 10:30 na slavonickém vlakovém nádraží.
- zájemcům jsme schopni stále ještě zajistit **RUM VĚRNÝCH BOLŠEVÍKŮ** (0,2 l za 70,- Kč), ale je potřeba se na odběru domluvit předem;
- chcete číst **WEBOVÉ STRÁNKY OV KSČM** Jindř. Hradec? Pak máte minimálně dvě možnosti jak to učinit. Jednou z nich je zadat do vyhledávače „KSČM“, poté „NAŠI LIDÉ“, pak „KSČM V KRAJÍCH“, pod částí

„JIHOČESKÝ KRAJSKÝ VÝBOR“ si otevřete „OV KSČM JINDŘICHŮV HRADEC“ a pak už si můžete prohlížet, co chcete;
Druhou cestou je zadání „KSČM JINDŘICHŮV HRADEC“ a poté si kliknete na odkaz na nové webové stránky OV KSČM;

- **FACEBOOKOVÉ STRÁNKY OV KSČM** najdete na adrese:
<http://www.facebook.com/ovkscm.jhradec>
- **PŘIHLÁŠKA DO KSČM** – zájemci o členství v KSČM se mohou nově přihlásit, mimo již tradičních cest /prostřednictvím ZO KSČM, OV KSČM/, také přes webové stránky KSČM (ve vyhledávači zadáte „kscm“ a nahoře na stránce kliknete na část „PŘIPOJTE SE“ a pak si každý zájemce může vybrat postup;
- máte-li zájem o **PRAVIDELNOU ČETBU NADĚJE**, obraťte se na OV KSČM a jistě se dohodneme na způsobu distribuce našeho listu pro Vás. Samozřejmě, že pro letošní rok uvítáme příspěvek na náklady spojené s jejím vydáváním, což je cca 5,- Kč za každou Naději, tj. při předpokládanému počtu 10 vydání 50,- Kč.

PÍŠTE, ROZŠÍRUJTE NÁS, DÁVEJTE NÁS ČÍST OSTATNÍM !

ČEKÁME NA VAŠE OHLASY !   ČEKÁME NA VAŠE OHLASY !

NECHTE NÁS KOLOVAT !   NECHTE NÁS KOLOVAT !

Vydává zdarma nepravidelně OV KSČM Jindř. Hradec, IČO 00496936. Adresa redakce - OV KSČM Jindřichův Hradec, Nádražní 97/II, tel. číslo 725 646 025; E-mail: ovkscm.jindr.hradec@kscm.cz. Registrační značka MK ČR E 11670. Uzávěrka tohoto čísla – 29. 4. 2024, vydáno v Jindřichově Hradci 1. 5. 2024, XXXV. ročník – číslo 5/2024. Šéfredaktor – František Hadač.